

Aar aflevere 180 Tønder. Til Kreatur- og Svinefoder havdes altsaa 60 Tønder tilbage. Men efter nærværende Lovforslag skal den aflevere 226 Tønder. Den kan levere det, men den faar kun i Behold til Kreaturerne og Svinene 14 Tønder. Efter Husmandsforeningernes Forslag skulde den have afleveret 240 Tønder. En Gaard med 42 Tønder Land Ager og Jordskyld 27,000 Kr. avlede i 1917 216 Tønder. Den skulde til Saasød og Hestefoder bruge 70 Tønder, fik altsaa til Rest 146 Tønder, hvoraf den efter Kornloven for 1917 skulde aflevere 121 Tønder. Til Kreaturer og Svin havdes altsaa 25 Tønder tilbage, men efter Bestemmelserne i nærværende Lovforslag skal der afleveres 138 Tønder. Ogsaa denne kan opfylde Leveringspligten, men faar i Behold kun 8 Tønder. Efter Husmandsforeningens Forslag skulde den have afleveret 161 Tønder, altsaa 40 Tønder mere end efter Kornloven i 1917. En Gaard med 32 Tønder Land Ager, Jordskyld 24,000 Kr., hvis Avl i 1917 udgjorde 192 Tønder, og som til Saasød og Hestefoder skal bruge 64 Tønder og altsaa havde til Rest 128 Tønder, skulde efter Kornloven for 1917 levere 108 Tønder. Til Kreatur- og Svinefoder havde den altsaa 20 Tønder, men efter nærværende Lovforslag skal den aflevere 120 Tønder. Til Foderbrug faar denne Ejendom i Behold ligesom den foregaaende 8 Tønder. Efter Husmandsforeningens Forslag skulde den have leveret 136 Tønder, altsaa 28 Tønder mere end efter Kornloven i 1917. Lad mig nævne en Ejendom med 8 Tønder Land Agerjord, Jordskyld 5,500 Kr., hvis Avl i 1917 udgjorde 44 Tønder, og som til Saasød og Hestefoder skal bruge 25 Tønder og altsaa havde til Rest 19 Tønder, den skulde efter Kornloven for 1917 levere 24 Tønder og efter nærværende Lovforslag 9 Tønder. Denne Ejendom bliver altsaa gunstigere stillet efter dette Lovforslag end efter Kornloven for 1917, men ingenlunde for gunstigt, det er ikke min Mening.

Jeg maa gøre opmærksom paa, at disse Ejendomme, jeg her har nævnt, har ikke præsteret den forannævnte Ligning, idet de har maattet bruge Forbeholdsretten, men da det formentlig er et Ønske fra alle Sider, at man i størst mulig Udstrækning kommer bort fra denne, maa man for det første se, hvad de skulde aflevere for at opfylde Ligningspligten efter Kornloven, men ogsaa for at faa en Sammenligning tage Leveringspligten efter Kornloven i Fjor og sammenholde den med den, der vilde fremkomme efter den for i Aar foreslaaede Kornlov. Følgen af at fratage Ejendommene det

Kvantum Korn, her er nævnt, vil netop blive det, man ved et andet Lovforslag, som er fremsat for dette Ting, vil forbyde, nemlig kvægløse Landbrug. Jeg maa maaske her bringe i Erindring en Udtalelse, som den højtærede Indenrigsminister brugte i sin Forelæggelsestale. Ministeren siger, at Lovforslaget handler om Korn, Kartofler, Sukkerroer og om Frembringelserne deraf: Brød, Flæsk, Sukker, og tillige — da Ordningen skal sikre Opretholdelsen af fornøden dyrisk Produktion i Landet — om de andre Næringsmidler. Det er rigtigt, det er et vigtigt Hensyn at tage at opretholde den dyriske Produktion i Landet, det er det baade for Landbrugets Skyld og ogsaa af Hensyn til Befolkningens Ernæring. Vel kan jeg tænke mig, at vi baade af den ene og den anden Grund noget mere end hidtil maa over til Produktion og Nydelse af Næringsmidler i en anden Form, men jeg tror dog, at vi længst muligt skal have for Øje, at Befolkningen kan faa Mad paa de Kort, som vi udleverer den.

Vanskelighederne ved Kornloven mente Ministeren var dels den lille Høst og dels Forbeholdelsesretten. Dette er rigtigt, men der er en Ting til, som har gjort Forholdet vanskeligt, og det er, at den Levering, der forlangtes, var for stor. Jeg synes, man har Grund til at beklage sig herover, naar man i den senere Tid har set oplyst af Ernæringsraadet, samtidig med at det har sagt, at Kornligningen kun vil give 5,6 Mill. Tønder, at hvis det havde faaet 6½ Mill. Tønder, vilde man magelig have kunnet klare sig. Hvis man havde haft den Erkendelse, da vi behandlede Kornloven, og derfor vilde være gaaet lidt længere ned med Ligningen end til 8½ Mill. Tønder, tror jeg, det vilde være gaaet ulige lettere ude i Landet. Der vilde have været et langt større Tal, som havde været leveringsdygtige, og vi vilde have faaet langt lettere ved at haandtere Forbeholdsretten, der har voldt saa meget Besvær. Det er derfor et meget godt Formaal ved en Kornlov i 1918 at komme bort fra denne Forbeholdsret. Jeg er derfor for saa vidt tilfreds med, at man i Lovforslaget er gaaet denne Vej, men i samme Grad som man strammer Ligningen, i samme Grad melder sig Nødvendigheden af en Forbeholdsret, og derfor tror jeg, at det i alle Henseender vil være ønskeligt — og det synes mig ogsaa forsvarligt — at det Ligningskvantum, her er indkrævet, nedsættes. Det forekommer mig tilstrækkeligt til Befolkningens Forsyning at nøjes med 7 à 7½ Mill. Tønder.

Som jeg alt har nævnt, er der ogsaa